

6. 1. 1907

Pevsko društvo „Ljubljana“

slavi

DNE 6. PROSINCA 1907. LETA

svojo

== PETNAJSTLETNICO ==

USPORED SLAVNOSTI:

1. Dopoldne ob 10. uri v mali dvorani Narod. doma slavnostno zborovanje.
Vspored zborovanja:
 - a) Jenko: **Molitev**, poje društveni pevski zbor.
 - b) Slavnostni govor, govori predsednik brat Rado Šturm.
 - c) Ljubljanske rodoljubkinje podarijo društveni zastavi spominski trak.
 - d) Gerbič: **Zastava naša**, poje društveni pevski zbor.
2. Ob eni uri popoldne banket v Narodnem domu. Kuvert za osebo 3 K.
3. Na večer v velikl dvorani hotela „Union“

Slavnostni koncert.

Sodelujejo: gospica **Emi Kornitzer** iz Zagreba (harfa); slav. pevsko društvo „Sloboda“ iz Zagreba; orkester vojaške godbe pešpolka Leopold kralj Belgijcev št. 27 ter popolni društveni pevski zbor. Pevske točke vodi društveni pevovodja g. H. Benišek.

Vspored:

- a) Smetana: **Ouvertura k operi Libuša**. Godba.
- b) Juvanec: **Pastir**, moški zbor s tenor- (gosp. Kovač) in bariton-solo (gosp. Ourednik); poje „Ljubljana“.
- c) Mendel: **Largo**. Na harfi svira gospica Kornitzer, spremlja vojaška godba.
- d) Novak: **Doma kras**. Poje sl. pevsko društvo „Sloboda“ iz Zagreba.
- e) Bizet: **Fantazija iz opere Ribič biserov**. Svira godba.
- f) Dr. Ipavec: **Savska**. Osmerospjev. Poje „Ljubljana“.
- g) Dvorak: **Slovanski ples št. 7**. Svira godba.
- h) Novak: **U ljetni suton**. Moški zbor s spremljevanjem harfe (gospica Kornitzer); tenor- (g. Kovač) in bariton-solo (g. Ourednik).
- i) Smetana: **Glasbena slika iz opere Prodana nevesta**. Svira godba.
- j) Mašek: **Pri zibeli**. Čveterospjev. Poje „Ljubljana“.
- k) Marzoni: **Intermezzo iz opere Cavalleria rusticana**. Na harfi svira gospica Kornitzer, spremlja vojaška godba.
- l) Volarič: **Domovini**, veliki moški zbor s tenor- (g. Kovač), bariton-solo (g. Ourednik) in spremljevanjem popolnega orkestra.

Po končanem vsporodu

PLES.

Začetek točno ob polu 8. uri.

Vstopnina 2 kroni za osebo, za p. n. podporne člane 1 krono.

ODBOR.

Besedilo pevskim zborom.

1. Molitev.*

Ti, ki si ustvaril
Nas kot listja, trave,
Pol sveta podaril
Sinom majke Slave:
Čuj nas, večni Bog!
Tvoji smo sinovi,
Dela blagoslovi
Naših slabih rok.

Ti nas varuj zmot,
Oče z nami bodi,
Kaži pravo pot
Ki do sreče vodi;
Ti nam daj kreposti,
Da kar sklene um,
V djanju naš pogum
Skaže brez slabosti!

2. Zastava naša.*

Zastava naša je razpeta,
Ob njej se vije pisan trak,
Ki so pripele ga dekleta
Kot domorodstva svoj'ga znak.

Ponosno razvi svoja krila,
Vihra naj kot peroti trak;
Naj pesem zdaj se Tvoja mila,
Kot orel prosto dviga v zrak.

Naj božji blagoslov Te vodi,
Po potih srečo Ti rosi,
Domovju v čast in slavo bodi,
Kjer Tvoja pesem se glasi.

Glej kuma blaga, hčerke zale,
Domovja plemeniti cvet,
So zibel s cvetjem Ti obdale,
Da v cvetju stopiš v božji svet.

Slovenska pesem Te rodila,
„Ljubljana“ Tvoje je ime,
Usoda naj Ti bode mila,
Da pesem Tvoja procvete.

Ljubljana, vseslovenska mati,
Slovesno zdaj pozdravlja Te,
Kaj hoče ona v dar Ti dati,
Ti svoje dala je ime.

Razvita naša je zastava,
Veselo pesem naj doni,
Da od Urala do Triglava,
Odmeva: Dom naš naj živi.

3. Pastir.

Jaz sem gore sin,
bivam vrh planin,
ljubim svobodo
dolé in goro.

Solnce me budi,
lipa me hladi,
rožice ljubo
meni tud' cveto.

Bele junčke,
pasem sem ter tje,
tičice z menô
pesmice pojo.

Jačje vrh gore,
bije mi srce,
v mirnej bajtici
spavam brez skrbi.

Tukaj dan in noč,
bivam vriskajoč,
gora je moj dom,
zanjo živel bom.

Lep je božji svet,
gora mu je cvet.
Jaz sem gore sin,
bivam vrh planin.

* Poje društveni pevski zbor na slavnostnem zborovanju.

4. U ljetni suton.

Kroz dalek svemir, bistar zrak,
još zadnji sunca sjaji trak,
podrhtava u mirnu dol,
ko dušom kada drhče bol.
A lagan vjetrič, tajan šapat,
okoliš je uz njihov ciel,
dok čitav kraj u zagrljaj,
sutona svijja blažen vel.

U če mi novom malom busu,
slavuljak se je stisno mal,
iz grudi mu se glas izvija,
i drhče zrakom, ko pučinom val.
I slomljen tugom za svojim drugom
pjevaše tek u pjesmi bol,
da utone u miru dol,
u dalek svemir, u dalek kraj.

5. Pri zibelji.

Dete, zatisni premile oči,
Materin ljubček, le kmalu zaspi.
Sanje naj sladke zazibajo te,

Zlatih perot naj približajo se.
Slušaj, kar angelčki tebi pojo:
Spavaj, oj dete, le spavaj sladko!

6. Savska.

Šume, šume vrhovi dreves,
Šume, šume vrhovi.
Pod drevjem Sava šumi;
Umeš li šepet dreves,
Al' veš kaj reka šumi?
Drevo šepeče tako:
Kako, kako lepo je doma,
Kjer deček hodil sem ž njo,

Kako, kako lepo je doma,
Kjer deve rojstna so tla!
In val šumi li glasan,
Kako, kako je bilo težko,
Podati v tujo se stran,
Kako, kako je bilo težko,
I dom pustiti i njo!

7. Domovini.

Oj vdova tožna zapuščena,
Ti mati toliko sirot,
S krvjo, solzami napojena,
Ki bol poznaš, le nič dobrot!
Oj mati vdanega Ti sina,
Oj zlata mati, domovina.
Ti krasna si, krasnejše ni,
Kar jih obseva zarja dneva;
Krepostna si, vsa vredna Ti,
Da krona venča Te kraljeva.
A trnjev le Tvoj venec je,
In rod Tvoj, rod mučenec je:
Sovražni svet Te le prezira,
Prezira Te, in Te zatira!
Kdaj to gorje pač mine Ti,
Kdaj se oko Ti vjasni kalno,
Kdaj solnce zlato sine Ti,

Kdaj slečeš to obleko žalno?
Oj, da z močjo in srečo, slavo,
Ne s krono trnjevo,
Nebo ovilo bi Ti sveto glavo.
Kako bi ljubil Te srčno,
Kako bi jaz Ti pel glasno!
A ker nikdo ne šteje Te,
Ker ves Te svet tepta z nogami;
Jaz ljubim tem srčneje Te,
Jaz ljubim tem zvesteje Te,
A ljubim Te s solzami.
Oj mati moja domovina.
Ljubezen moja Ti edina.
Ti moja skrb in bolečina.
Bog čuvaj dobrotljivi Te,
Bog živi Te, Bog živi Te!

